

Josep Pla i Jaume Vicens Vives, pronazis

Josep Pla i Jaume Vicens Vives, pronazis

JOSEP C. VERGÉS

Josep Pla espia i Jaume Vicens Vives pronazi és la darrera barrabassada d'un llistat de catalans dolents que també assenyala com a traïdors els exiliats Víctor Balaguer i Francesc Cambó i l'assassinat Joan Prim. Què tenen en comú, a part de catalanistes? Que tots cinc eren liberals, odiats pel culte marxista. Per això són tan dolents, botiflers i col·laboracionistes com els de veritat, barrejats a Perles catalanes dels germans Avià -un funcionari de la tan catalanista Badia del Vallès i l'altre dissenyador- i Passada, il·lustrador de contes en castellà.

Jaume Vicens Vives fou exiliat a Baeza "por haber efectuado el acto de su matrimonio civil con demasiada solemnidad" durant la

República. Un anònim: "Fue siempre persona de ideales separatistas. Tiene publicadas obras de matiz separatista como "Ferran II y la unidad de Barcelona" y "La transformación de la Generalidad medieval". El meu pare, l'editor Josep Vergés Matas, explica que quan publica Noticia de Catalunya el 1953 corre un gran risc no presentant-lo a censura perquè no fos prohibit o mutilat. Abans de morir el 1960 l'historiador dedica una reedició: "Josep Vergés, després de vint anys d'amistat, canonejant falangins, alemanys i feixistes de tota mena, continuem fent obra esclaridora. A veure si baixen les teranyines i ens podem refer a la llum de la llibertat". Hi havia no un sinó dos José Pla feixistes, el funcionari a Ginebra de la Lliga de Nacions admirador de Primo de Rivera i Franco i, l'altre, censor a Girona. El tercer Pla era el nostre Shakespeare, que aquest abril celebra el cinquantenari del Quadern Gris, el seu primer llibre no censurat, trenta anys després de 1936! Fou l'autor més censurat pel règim. La censura invisible fa passar per alt que el que un escriptor publica no és el que realment pensa sobre un règim odiós. Josep Pla des de l'Empordà no era Thomas Mann criticant Hitler des de Suïssa. Pla s'instal·la al seu mas de Llofriu el 1944. Fou denunciat el mateix any com a sospitós de donar informació als aliats i acusat, juntament al meu oncle avi el farmacèutic de Palafrugell Lluís Matas, d'ajudar els presoners i aviadors abatuts, escapats dels alemanys, a passar via Barcelona a Gibraltar. La censura era invisible perquè no deixava rastre en el que sortia publicat. Els censors, a part de les tisoires, escrivien atacs a La Vanguardia Española, on estaven a sou. La portada de La Vanguardia Española del 10 gener 1943 mostra el "camarada" Aparicio, cap censor a Madrid, visitant Barcelona per a un sopar copiós amb el "camarada" censor Bernabé Oliva, que fa hores extra com a redactor de La Vanguardia Española. Pla es queixa al meu pare, editor de la revista liberal Destino: "He vist els atacs de García Rodríguez i de Bernabé Oliva. No sé pas què passarà ni el que hem de fer. Espero que em tindràs al corrent del que passi -és a dir passi el que passi em diràs de seguida alguna cosa. Vigileu la cosa i aviseu-me. Fa l'efecte que l'atac és a fons i general i que volen fer mal de debò. Pensa que l'important no és salvar-me a mi, sinó salvar Destino. Els dos articles són dues insuportables i autèntiques canallades". Trista ignorància superba dels que volen seguir censurant com feien els feixistes. Curiós que persegueixen als mateixos. Mai suporten la llibertat.

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2016/04/10/josep-pla-jaume-vicens-vives/776959.html?utm_source=rss